

Hayat Bakiyem

– Mustafa Sade · 09 Mart 2012

Ben varya ben... diye başlamak vardı
Küfürler dilimin ârında kaldı;
Kalbim fesatlaştı, gönlüm karardı
Yaşantım şeytanın kârında kaldı.

Ruhumla zıtlaştım can kafesimde
Sağır oldu nefsim yürek sesimde
Günaha bulaştım her nefesimde
Cennetim cürmümün nârında kaldı.

Nefsime besledim, gönlümü yordum
Gafletle büyüyen fena bir ur'dum
Amelsiz ilimle övünüp durdum
Her iyi niyetim yarında kaldı.

Ecelle randevum dedim hep ırak
İnecek yok derken geldi son durak
Ahiret tarlası tohumuz, çorak
Aklım bir yokluğun varında kaldı.

Bırakmadım aksın hırsım sızarken
Şehvim katmerleşti kalbi bozarken,
Alem gül bağında gezip tozarken
Gözlerim bahçenin hârında kaldı.

Sebatım olmadı hiç bir yararda
Geçmedi üç günüm aynı kararda
Beşikten mezara ömrüm zararda
Dünyada kazancım karında kaldı.

Dağlar kadar günah dünya hediyem
Ben yaptım, ben ettim, kime ne diyem
İşte böyle dostlar hayat bakiyem
Tövbem fiğanımın zârında kaldı.

03 NİSAN 2011